

a máglyát. Így égette Péter bácsi a szentet.
Egyszer azonban nagyon megerőltette magát a munkában s egy szép reggel agyban maradt. Mindent feledt, a láza, a fejfájása, a szeme égését a láz, a szúrást érzett a mellében is, a háfában is.

— Edesanyám, — szólalt meg a kis Pistuka, aki sokat szomorkodott, hogy edesapja beteg lett. — Holnap vasárnap. Ena bemegyek a faluba és a templomban imádkozom édesapáért, hogy gyógyítsa meg a jó Isten apukat és adja neki vissza az egészségét minél hamarabb.

— Nagyon jól fogod tenni. — helyeslelte Pista edesanyja. — A jó Isten bizonyosan meghallgatja kérésedet. Másnap reggel, mikor Pista menni készült, edesanyja a lelkére kötötte, hogy az erdőben sehol meg ne álljon senkinek a kedvéért, hanem egyenesen a templomba siessen. Es ha kimer az útra, amely a faluba visz, csak olyanokhoz csatlakozzon, akik a falu felé mennek, ám szót se váltsón olyanokkal, akik kifelé jönnek.

— Miért anyukám? — kérdezte Pista. — Hazán azok kifelé jönnek, azok is emberek.

Mindjárt megértés engem. Ma vasárnap van, az Ur napja, s a templomba a lelkészlelet lesz. Es azok, akik kifelé jönnek, azok a templomot elkerülik és nem lehetnek jólelkűek.

— Most már értem, — szólott Pista, — s elköszönve szüleitől, utnak indult.

Ahogy ment, mendegélt, egy őzike jött szembe Pistával és hívta jelszámát. — Köszönöm meghívásodat, kedves őzike, de most sietős az utam és nem érek rá. Másodszor edesanyám rámparancsolt, meg ne álljak az úton.

Ezzel Pistuka ment tovább Később egy medvével találta magát szembe. — Jaj, — szólott a medve. — Új fe la hátamra, ne félj, nem bántalak, hisz apád sem bánt engem.

Azonban Pista most sem bágta át edesanyja intelmét és ment tovább. Végre beért a faluba. Itt bement a templomba, ahol buzgón imádkozott, hogy segítse meg edesapját a jó Isten. Egy úr, aki meghallgatta ezt a fohászkodást, templom után megszólította a fiút.

— Hát mi a baja edesapádnak? En orvos vagyok és küldhetnék neki orvosságot.

Pista elmondta, hogy edesapjának láza van, fáj a tüdője. Erre az orvos elvitte a patikába a kis Pistát és adta neki a porokot, amittel az edesapja majd meggyógyul s Isten áldásával hazaküldte.

Mikor beért az erdőbe, már várta a mackóbácsi egy nagy kosár szederrel és azt mondta neki, hogy azért kapja,

mert nagyon jó volt és szótfogadott az anyjának. Közél a szülei házára az őzike várta és átadott neki egy nagy darab aranyat és azt mondta neki, hogy vigye haza és bizonyosan hasznát veszi.

Pista elköszönt az őzikétől és hazament. Nagy volt az öröm, mikor Pista megérkezett. Az orvos bácsi gyógyszerre nagyon jó volt és már harmadnap felépült a betegségéből. Péter bácsi mikor meggyógyult, áldotta a jó Istent, hogy olyan drága és szótfogadó fia van.

Székelyhídi András,
IV. el. oszt. tan.

PALI BACSI POSTAJA
a fölapon.

**ŐRÖKÍTSE MEG
GYERMEKE MOSOLYAT
MOZIFELVEVŐGÉPEN
DIJTALAN BEMUTATÁS
EGESZ NAP BERZEKI
FOTOSZAKUZELET.**
PIAC UCCA 38., AZ UDVARBAN.

Fejtörők.

Az április 6-iki számunk rejtvényeinek megfejtését és a nyertesek nevét április 20-iki számunkban közöljük.

1. $\frac{t\acute{o}s}{ko}$ 2. m

Beküldte Barna Mihály II. polg. oszt. tanuló.

3. $\frac{tul}{Dun}$ 4. $\frac{S\acute{o}s}{ec}$

Beküldte László Aranka IV. oszt. tan.

5. T y $\frac{ar\acute{e}k}{\varphi}$ ly

Beküldte Medvigy Gizella I. oszt. lyceumista.

6. kány kány

Beküldte Szalánczy Emil III. el. o. tan.

9. $\frac{K}{m}$ $\frac{o}{a}$

Beküldte Pirkler József III. gimn. oszt. tanuló.

10. P $\frac{a}{i}$ s o o
P $\frac{a}{i}$ s o o

Beküldte Szabó Gyula, Töbötöm u. 28.

11. Sz $\frac{t}{e}$ $\frac{1st}{v\acute{a}}$

Beküldte Takács Oszkár I. sz. gazd. isk. tanuló.

13. $\frac{or}{a}$ g' g' $\frac{1 f}{\acute{a}}$ t

Beküldte Fűspöki György Ib. gimn. tanuló.

14. re + \bullet os

Beküldte Szilasi János II. oszt. reálisk. tanuló.

A március 30-iki számunkban közölt rejtvények megfejtése a következő: 1. Tegnapielőtt. — 2. Eső után nagy a sár. — 3. Nagyszalonta. — 4. Bendegúz. — 5. Keresztelsháború. 6. Lepereg. — 7. Jövevény. — 8. Dévény. — 9. Éjféli után.

Jutalmat nyertek:

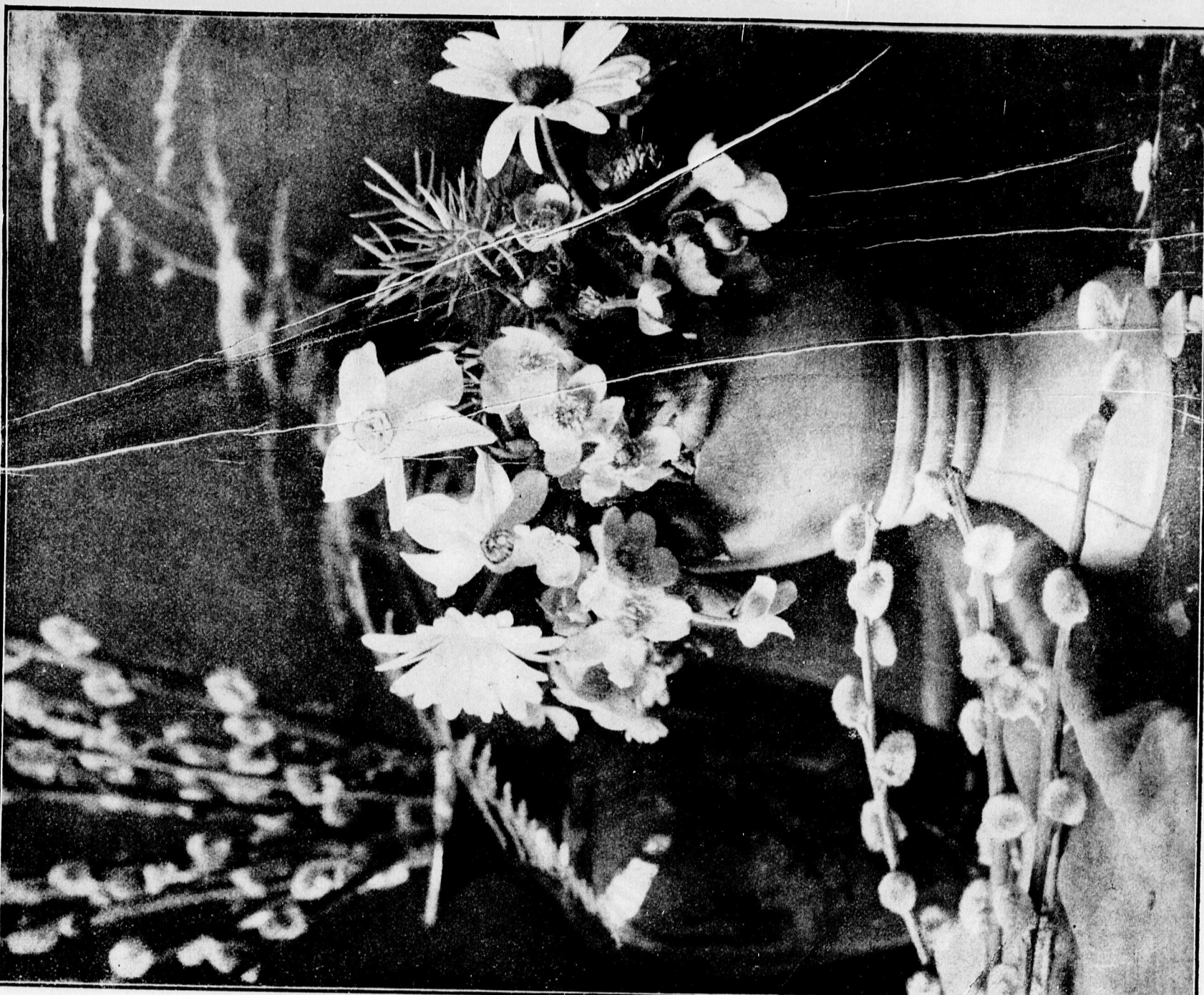
1. **Mondschein László** II. gimn. o. tanuló, könyvet.
2. **Nemethy Irénke** II. polg. isk. tanuló (Dóczi), könyvet.
3. **Gulyas Ilonka** II. polg. isk. tanuló (Dóczi), könyvet.
4. **Pálly József** II. el. oszt. tanuló, könyvet.

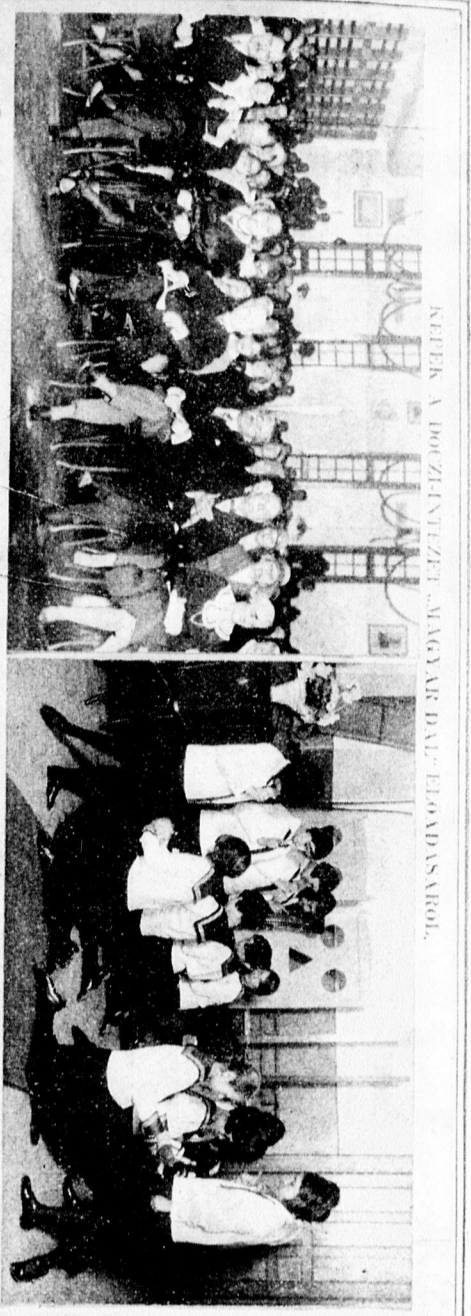
A jutalmak átvehetőek a „Debrecezen” kiadóhivatalban a penztárnál.
A megfejtéseket április 16-ig kell beküldeni a „Debrecezen” szerkesztőségbe „Gyermekrovat” felcírással. Az is nyerhet jutalmat, aki csak egy rejtvényt fejtett meg.

**NYOMTA ES A KLISEKET
KÉSZITETTE
A TISZANTULLI KÖNYV- ES
LAPKIADÓ R. T.
DEBRECEN, JOZSEF KIRALYI
HERCEG UCCA 1. SZAM.**

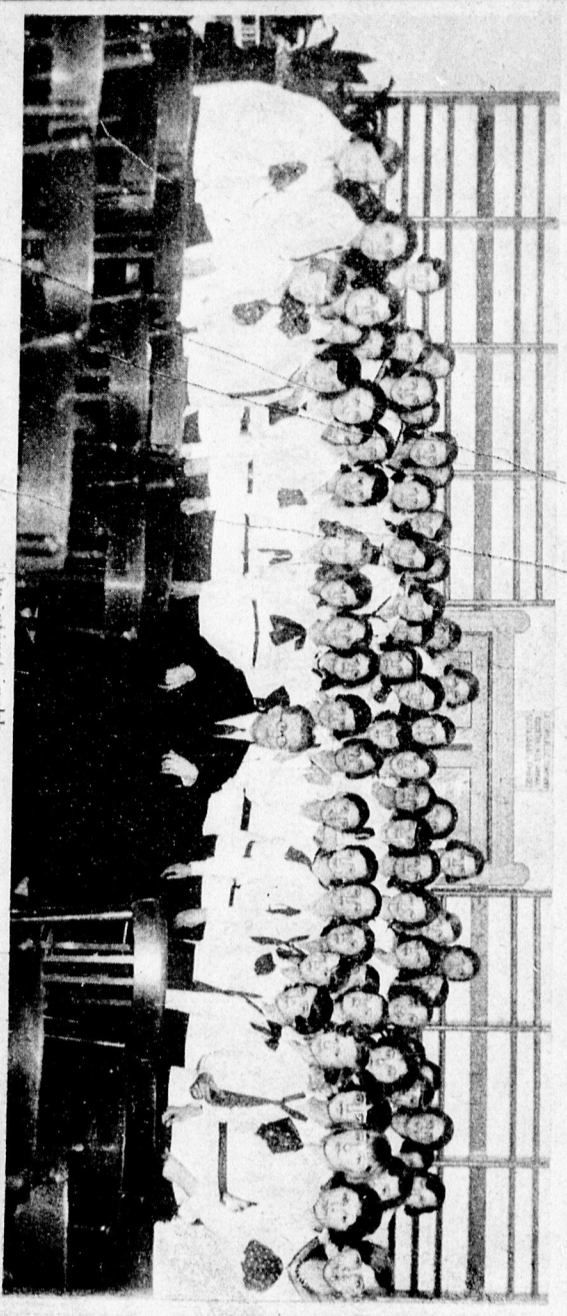
DEBRÉCZEN

VASÁRNAPI MELLEKLETE

NEVEK A DOBZSÉNYI MÁGYAR DAL-ÉNEKESKÖNYVBŐL.

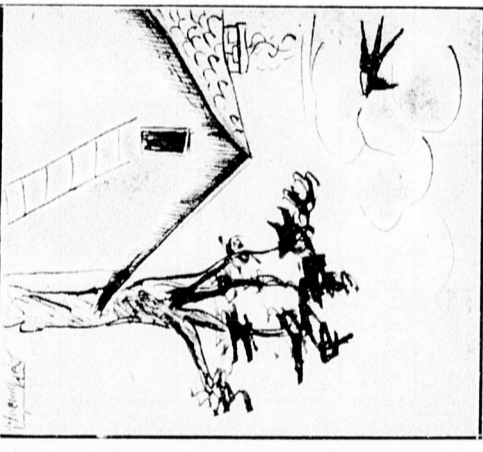

Az intézeti órákban.

A Jókai-szék Nevelési testületének tagjai.

Hát azért tette meg ezt a nagy utat éltén, szomjani? Hát ezért utasította vissza társai hívását? Szomorúan tovább szállt a kis feeske, otthagytá a kis kunyhót, még búcsút sem mondott neki...

A gonosz hint meg meghintette a jóisten. Elszaporodott a sok hernyó é bogár. Levágták a gyümölcsfa leveleit és nem termett többé rajta gyümölcs.

Eddig volt gyümölcs bőven, mert a kis feeske mind elpusztította a hernyókat. Sirhatott aztán a rossz hint, nem elterített többé a sok finom gyümölcsből, pedig nagyon szeretie.

Lányok gyerekek, nem szabad kántani a feeskéket, mert a feeske nagyon hasznos állat. Nemcsak a tavaszt hozza el nekünk, hanem kipszítja a sok-sok bogarat, lepkeket, meg hernyókat, amik a gyümölcsöt megröfk.

Ne bánjátok, gyerekek, sem a feeskét, sem a háziköcsögöt!

Verses A B C.

Írta: Debreceni.

H. h. Hé berfija a vitékkel Hídeg szél dindál. Holló madár levegőben Kátogatva száll.

Haltyu madár, hóféhér. Nézi a víz meddig ér? Ha kalácsot dobssz neki: Utánkap s megesszi.

I. i.

Ia, ia files számar. Lehorgasztott, búss fejjel jár. Ha nem tanulsz, kis hamis, Császi leszel magad is.

A gömböc.

Magyar népmese.

Hol volt, hol nem volt, volt a világon egy szegény ember; annak volt egy felesége, három lánya, meg egy kis malacok. Egyszer megölték a kis malacot, a húst felkötötték a padlásra. Már kolbásza, hurokja, sonkaja, mindegye ellogyolt a kis malacnak, csak a gömböc volt még meg. Egyszer arra is ráhezedt a szegény asszony s felkötötte a legöregebb lányát a padlásra.

Eredj leányom, hozd le azt a kis gömböcöt, főzzük meg. Felment a legöregebb leány érte; amint le akarja vágni, elkálthotta magát a kis gömböc: — Hamu, bekaplak! — azzal bekapta. Már odalent nem győztek várni. Felküldte a szegény asszony a középső leányát: — Eredj már, leányom, nézd meg mit csinál a névéd ennyi ideig? Felment a középső leány, kereste a néjét, s hogy nem találta, le akarta vágni a gömböcöt. De a gömböc megint elkálthotta magát: — Hamu, teged is bekaplak! — azzal bekapta ezt is. Már odalent sehogy se tudták elgondolni, hogy miért nem jön az a két leány, felküldte hát a szegény asszony a legkisebb leányát is: — Ugyan, leányom, eredj már fel, nézd meg; mit csinál a két névéd. Aztán hozzátok le azt a gömböcöt valahára.

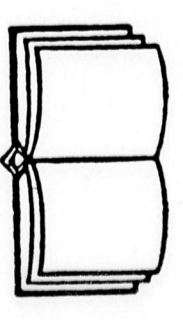
Felment a legkisebb leány is, de azt is csak elnyelte a gömböc. Már a két öreg sehoggy se tudta mire vélni a dolgot. — No apjuk — mondta a szegény asszony — már látom, magamnak kell felmennem. Azok most bizonyosan az asztal meggyet eszik.

Felment a szegény asszony, kereste a leányait, hogy nem találta, le akarta vágni a gömböcöt, de a gömböc ezt is bekapta. A szegény ember csak várta, csak várta őket, hogy nem jöttek, gondolta, tán valami baj van, felment ez is. Amint közel ment a kis gömböc: — Hamu, téged is bekaplak! — azzal bekapta ezt is, de a rossz köcsög csak már az őt embert nem bírta megleszakadt a kis gömböc. Elkészült a gömböc, a legöregebb, a padlás gratiasán is legöngött, kiment egyenesen az utcára. Eppen ott ment egy csomó kaszás, jöttek haza a mezőről, a kis gömböc azokra is rákálthott: — Hamu, tieket is bekaplak! Azzal bekapta ezeket is. Megint csak göngött odább; előtalált egy regement katonát, azokra is rákálthott: — Hamu, tieket is bekaplak! azzal bekapta ezeket is.

Megint csak göngött odább, egyszer csak egy hold szarvára, éppen akkor ment arra egy hurok, a kis gömböc félre akart előle ugrani, hogy el ne lapossza, de leesett a hurok. Kirepedt az oldal, kiomlott belőle a sok ember, kiki a maga dolgára ment, a kis gömböc meg ott maradt kirepedve. Ha a kis gömböc ki nem repedt volna, az én mesém is tovább tartott volna.

LEGSEBB TAVASZI KALAPOK "FRICZI" KALAPSZALONÉAN.

GYERMEK IRJA

GYERMEKNEK.

PALI BACSISOZ.

Pali bácsi tréfát esmét, Levágatta a szakállát, Betestette fehér haját, Leleánykezelte magát, A tenykepet el is küldte. Ez a kis lap leközölte, A sok gyermek mind megnézte, S Pali bácsit Gondolatban megölette. SOMLYAI GABOR II. elemi o. t.

FÖL MAGYAROK!

Föl magyarok! apraja-nagyja! Gyáva, ki hazáját veszni hagyja. Esküszavunk mennydörögjön fel az égig: Nem tűrjük, hogy rab legyen a föld. Várjuk a jelt: a hercegek hívószavát, VISSZASZEREZZÜNK A PÉGI NAGY HAZÁT! HEIM JÁNOS I. gimn. tanuló.

Szénégető Pista.

Egy nagy erdő közepén állt a szénégető Péter bácsi háza. Ebben lakott ő, a felesége és kislánya, a szorgalmas és szótfogadó Pista. Péter bácsi nagyon szorgalmasan dolgozott, hogy szükségét ne lásson a kis családjának. Reggeltől estig fát vágott, azt magyarába rakta, betakaratta földdel az egészét, majd egy kis résen meggyújtotta

Először is a szarvas, úgy hogy Peti mindent láthatott. Peti látott is mindent és nagyon szégyelte magát. Az történt ugyanis, hogy Peti a vadászkalendárium néze párdücsökkel s mivel egész nap vadászkalendáriumot nézett, a vadászkalendáriumot is párdücsöknek vette.

Igy végződött Peti első vadászkalandója. A kis vadász természetesen majd a föld alá szütyeült szégyenlétesen. Fogta tehát magát és olyan óvatosan, mint ahogy jött, visszamászott az ablakon át az ágyába s megfogadta, hogy csak most az egyszer maradjon fekében felülése, soha többet nem fog vadászkalandókra menni.

Szathmáry Pansy.

Beteg madár.

Vihar volt és eltört a szárnya. Ugy hullt le az útnak porába. Ott vergődött, nem szánta meg senki. Mért is nem tudtam én arra menni!

En bizonyos felemeltem volna. Nem hagytam vón vergődni a porba. Kerestem vón gyógyirt a sebére. S nem folyt volna ki cseppig a vére.

Beteg madár meddig vergődhetett. Míg észéért halott madár lett?... Hogy nézhették a magas kék égbe. Segítségét, enyhülést remélve.

Látod, kisesi, töröttszárnú vándor. Ki több szárnysuhogást már nem számol. Én is ilyen töröttszárnú vagyok. Ut porában segélyért jajongok...

S ha nem jó el, ki sehem beküsse. Ki könnyével a szívem öntözzé. Ott vergődök halálosan, árván. Amint te vergődél kis madárkám.

Beteg madár vagyok én is, hidd el. Letört szárnyal, vergődő lús szívvel. É s hiába nézek a nagy égbe. Erzem: elfoly lassan szívem vére...

Vihar volt és sebet kaptam én is. Halott madár leszek, tudom, én is. Ott vergődök mellett, madárkám. Társatlanul, árván, árván, árván...

Szalacsy R. Imre.

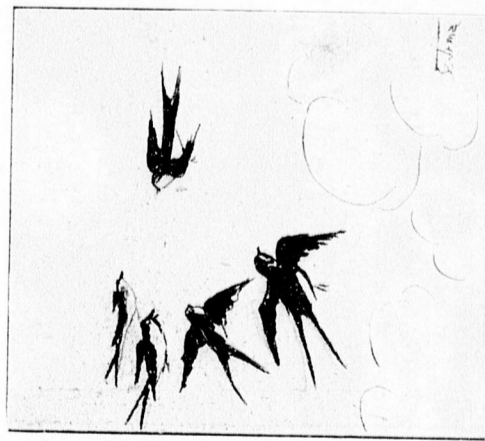
Nagyapó meséit mondó

A fecske és a rossz fiú.

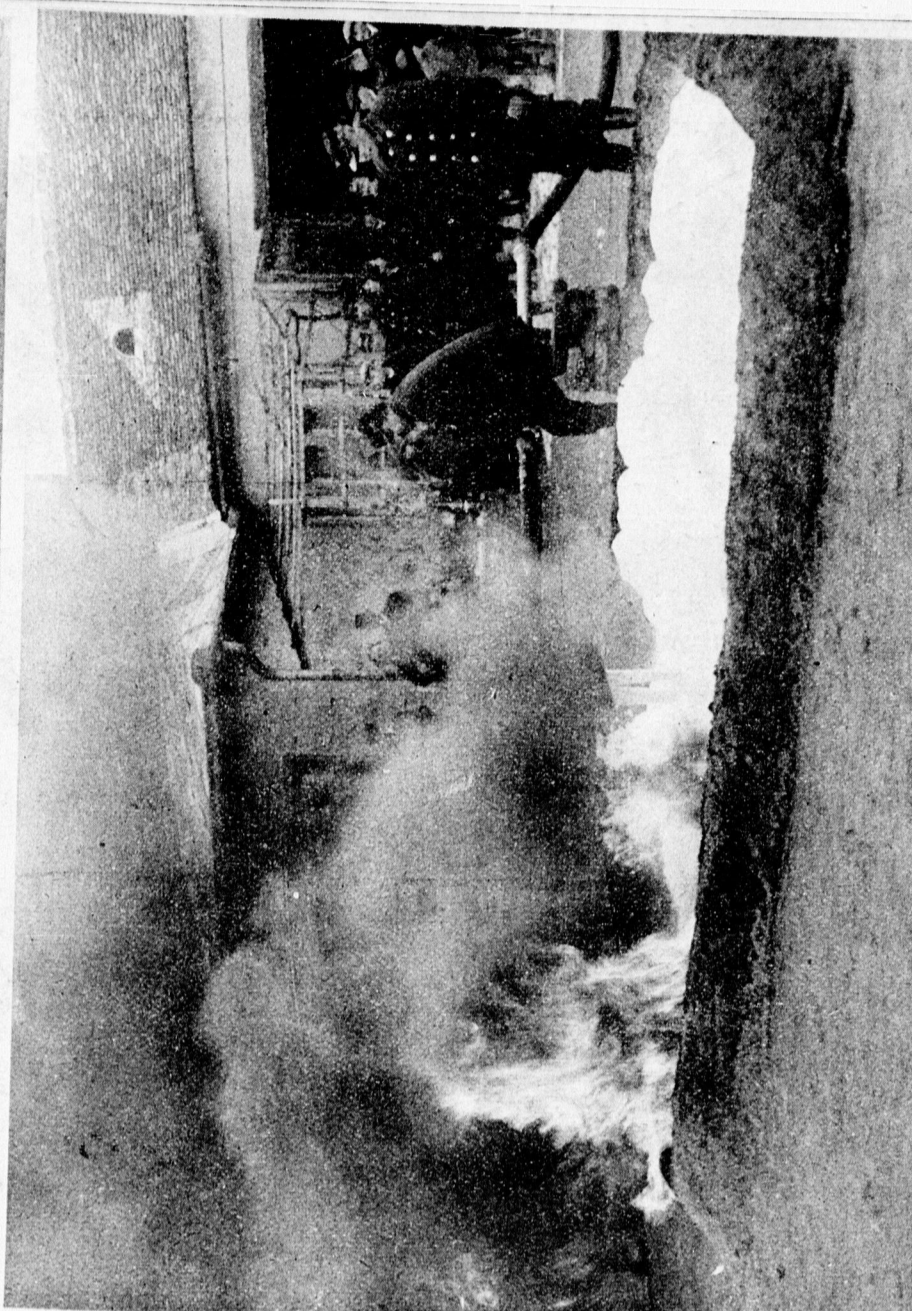
Egy kis fecskéről mondok most nektek szomorú mesét, gyerekek! Tudjátok, hogy kora ősszel, pontosan — Kisholdogasszony napján — felkerekednek a kis esőseggő fecskék és elmennek messzre, más hazába. Azt is tudjátok, hogy nem bírják a hideg időt azért mennék túl a tengereken, melegebb tájra.

Azokban úgy látszik, hogy ilyen szép ország, mint a miénk, nincs sehhol a nagyvilágon, mert amint az idő kezd melegebb lenni, megint csak megélelnék a tavasz hirmókeit, a kis fecskék. Itt már várja a kis házikójuk, a meleg fészek, amelyet ők maguk építenek sárból, hosszú időn keresztül parányi kis esőrékkel. Mindgyiknek van külön-külön fészke és akarhányszor visszajönnek, mindannyiszor megtalálja mindegyik a magat.

Van egy azonban, hogy amíg ők odajárnak, messze más hazában. Addig rossz, vasott gyerekek leveleik a fészket. Az ilyen fészek nélkül maradt árva kis fecske elmegy arról a tájról és nem jön vissza oda soha többé.

Egy ilyen hajléknélkül maradt kis fecskéről mesélnek most nektek. Messze, nagyon messze, túl a tengereken utrakelnek a fecskék, mában a kis szive szegénynek.

A „Minimax”-gyár füzölőszet-bemutatója a tüzoltótelekanyában.

Az iparos ifjúság kulturálatudományának szereplői.

A Jelekony Nőegylet estélyének szereplői.

